

זה ראובן מושך לו טלה אחד, וזה יוסף מושך לו טלה אחד.

זה ראובן ממנה עמו אחד מן השוק כגון את שמעון אחיו ואומר לו: בכל מקום שנמצא הפסח שלי הריני ממנה אותך עליו, וזה יוסף ממנה עמו אחד מן השוק כגון את בנימין אחיו.

זה ראובן בא אצל זה אל בנימין שמנוי על הפסח של יוסף,

וזה יוסף בא אצל זה אל שמעון שמנוי על הפסח של ראובן.

וכך הם ראובן ויוסף אומרים כל אחד מהם לאורח שנמצא איתו:

ראובן אומר לבנימין: אם שלי הוא פסח זה שכאשר יוסף אחיך משך לו טלה אחד, את שלי הוא משך — הרי ידי משוכות משלך מהטלה של יוסף אחיך [שנמצא עכשיו ביד שמעון] שנימנית עליו, ומעכשיו נמנית על שלי.

ואך שלך הוא פסח זה שכאשר יוסף אחיך משך לו טלה אחד, את שלו הוא משך ואתה נימנית עמו — הרי ידי משוכות משלי, ונמנתי מעכשיו על שלך.

וכן באותה הדרך אומר גם יוסף לשמעון.

נמצא שאין כאן שום פסח שעמד שעה אחת בלא בעלים ולכן שניהם כשרים.

וכן המש חבורות של חמשה חבורות שהיו חמשה בני אדם בכל חבורה ונתערבו פסחיהן, וכן אם היו חבורות של עשרה עשרה ונתערבו פסחיהן.⁽⁶⁾

מושכין להן בני כל החבורות אחד מכל חבורה וחבורה, כגון שהיו חמש חבורות של חמשה בני אדם בכל חבורה וחבורה, הרי נפרדים החמשה שבכל חבורה ועושים חבורות חדשות שכל אדם אחד בהם בא מחבורה אחרת.

ובני כל חבורה מושכים להם טלה אחד, ועכשיו שהם נעשו חבורות חדשות כן [כך] הם ארבע מבני החבורה, אומרים לאחד: אם שלך הוא פסח זה, הרי ידי ארבעתנו משוכים מארבע פסחים של כל אחד מאיתנו בכל מקום שהם, ואנו נמנים עכשיו איתך.

וכן חוזרים ואומרים ארבעה לשני, וכן לכולם.

וכן עושים בני כל חבורה וחבורה.

נמצא שאין כאן שום קרבן שעמד שעה אחת בלא בעלים, ולכן כולם כשרים.

שנים כגון ראובן ויוסף, שנתערבו פסחיהן, ואם ימשוך ראובן טלה אחד ויאמר אם שלי הוא טלה זה, מוטב, ואם לאו ידי משוכות משלי ואני נמנה על שלך, נמצא שהוא מניח את הפסח שלו [שביד יוסף] בלא בעלים, שהרי עדיין לא נמנה יוסף עליו.⁽⁷⁾

וכיצד יעשו?

7. ואי אפשר לומר שימנה כל אחד על של חבירו לפני שימשך משלו, שהרי הנמנה על שני פסחים אין זה מנין. רש"י.

6. נראה מתוך דברי "תפארת ישראל" שמבאר שהיו עשרה חבורות שבכל אחת עשרה בני אדם.